

نماینده اردبیل در مجلس:
**حذف ارز ترجیحی، نباید
به نام فقر او به کام اغنیا باشد**

نماینده اردبیل در مجلس گفت: نگرانی من و همکارانم این است که حذف ارز ترجیحی آتش تورم را شعله‌ور تر کند و اثرات مخرب آن مهیا نشود.

به گزارش خبرگزاری آنسا، صدیف‌پوری در نشست علنی دیروز مجلس در نطق میان دستور خود اظهار کرد: جناب آقای رئیسی، مجلس به کلیات بودجه سه سال آتی رای داد اما دغدغه‌های جدی هم داریم که لازم است عنایت داشته باشید. یکی از مهمترین موارد حذف ارز ترجیحی است که مردم و نمایندگان با نگرانی دنبال می‌کنند. آیا دولت پیش از حذف ارز ترجیحی، سیاست‌های حمایتی شفافی برای اقشار مختلف مردم در نظر گرفته است؟

نماینده اردبیل در مجلس تصریح کرد: آیا برنامه واراده لازم برای کنترل اثرات تورمی آن دارید یا همچون دولت قبل که در بحث افزایش قیمت حامل‌های انرژی، وعده تثبیت قیمت کالاهای اساسی و کنترل تورم را داد و بعد مردم بیچاره و بی‌پناه را در میان معرکه تورم چند ده درصدی به حال خود رها کرد، سیاست سکوت و انکار را در پیش خواهید گرفت؟

وی ادامه داد: نگرانی من و همکارانم این است که حذف ارز ترجیحی آتش تورم را شعله‌ور تر کند و اثرات مخرب آن مهیا نشود. حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی و اعمال سیاست‌های حمایتی نباید به نام فقر و به کام اغنیا باشد و شکاف‌های طبقاتی را بیشتر و بیشتر کند.

**نماینده نیشابور در مجلس:
افزایش سه درصدی حقوق با
تورم ۴۰ درصدی ظلم است**

نماینده نیشابور در مجلس گفت: افزایش ۳ درصدی حقوق کارکنان دولت همزمان با تورم ۴۰ درصدی و به ویژه بعد از حذف ارز ترجیحی، ظلم است.

به گزارش خبرگزاری فارس، احسان ارکانی در نشست علنی دیروز مجلس اظهار داشت: حقوق کارکنان دولت صرفاً ۳ درصد به اضافه ۵۲۰ هزار تومان در سال آینده افزایش می‌یابد که این ظلم به کارمندان دولت با تورم ۴۰ درصدی و به ویژه بعد از حذف ارز ترجیحی است. ارکانی افزود: از سوی دیگر تصویب فوق‌العاده خاص کارکنان قوه قضاییه را طبق ماده ۱۳۰ و توجه به میراث فرهنگی نیشابور را از وزیر گردشگری تقاضا دارم.

**کشته و زخمی شدن شش کارگر
در حادثه معدن شن و ماسه**

شش کارگر معدن شن و ماسه در روستای طینوج در بخش دسجر داستان قم حین انجام کار و بر اثر گاز گرفتگی، کشته و مصدوم شدند.

به گزارش ایلنا، «حمیدرضا باقری» رئیس مرکز حوادث و فوریت‌های پزشکی قم در این باره گفت: در این حادثه یک مرد ۳۳ ساله بر اثر مسمومیت شدید با گاز مونوکسید کربن جان خود را از دست داد و ۵ کارگر دیگر مسموم شده‌اند که یکی از آنها بدحال بود که سریع‌با اورژانس هوایی به مرکز درمانی منتقل شد.

روستای طینوج (جهورد) در ۶۵ کیلومتری استان قم حدود شمال غربی و غرب قم واقع شده (در جاده ساوه و در جاده تفرش) که انتهای این جاده (تفرش) به استان مرکزی ارتباط دارد.

اشتغال‌زایی با یک میلیون تومان پول، رویایی بیش نیست

تفاوت ۶۷ درصدی واقعیت بازار کار با آمار اعلامی

علی خسرو جردی

در نخستین جلسه شورای عالی اشتغال که با حضور «ابراهیم رئیسی» رئیس جمهور و اعضای تیم اقتصادی دولت سیزدهم برگزار شد، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با رونمایی از طرحی که آن را زیست‌بوم اشتغال می‌نامید از هدف‌گذاری دولت برای ایجاد یک میلیون و ۸۵۰ هزار فرصت‌شغلی در کشور تا پایان سال ۱۴۰۱ (ظرف مدت ۱۸ ماه) خبر داد. سوم دی ماه، و پس از برگزاری دومین جلسه این شورا، حجت‌عبدالمملکی به تلویزیون رفت و از آغاز حرکت ماشین اشتغال دولت سیزدهم سخن گفت و افزود که در سه ماهه گذشته (پاییز ۱۴۰۰) حدود ۲۱۷ هزار فرصت‌شغلی در کشور ایجاد شده است، اما آمار اعلام شده از سوی مرکز آمار، نشان داد که این اعداد چندان واقعی و درست نیستند. طبق گزارش مرکز آمار ایران، در تابستان امسال و با مشارکت اقتصادی ۴۱،۱ درصدی در کشور، تعداد شاغلان بالای ۱۵ سال و بیشتر برابر با ۲۳ میلیون و ۴۰۵ هزار نفر بود. همین مرکز، در گزارش پاییز امسال، از مشارکت اقتصادی ۴۰،۹ درصدی خبر داد که نشان می‌داد تعداد شاغلان کشور در پایان فصل پاییز به ۲۳ میلیون و ۳۳۵ هزار نفر رسیده است که نشان می‌دهد خالص ایجاد اشتغال در کشور طی سه ماه منتهی به ابتدای دی ماه ۱۴۰۰، حدود ۱۳۰ هزار نفر بوده است. این آمار با زام اعلامی وزیر کار، ۸۷۰ هزار نفر تفاوت دارد که نشان از انحراف ۶۷ درصدی در آمار اعلام شده دارد.

البته پاسخ مسئولان وزارت کار به این موضوع از پیش مشخص است؛ ۲۱۷ هزار شغل ایجاد شده و حدود ۸۷ هزار شغل از بین رفته است، اما مشخص است که در سنجش آمارهای کلان اقتصادی، آنچه اهمیت دارد خالص تعداد شغل ایجاد یا کاهش یافته در یک مدت زمانی است. همچنین نکته دیگر در این آمار، کاهش ۰،۲ درصدی نرخ مشارکت اقتصادی در کشور است که نشان می‌دهد جمعیت کشور همچنان از یافتن شغل مناسب دلسرد هستند و این شاخص مهم اقتصادی، روز به روز بدتر می‌شود.

شغل یک میلیون تومانی
عبدالمملکی پیش از انتخاب به عنوان وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی مدعی بود که می‌توان با مبلغ یک میلیون تومان شغل ایجاد کرد. بیست و دوم فروردین ماه سال جاری در صفحه توئیتر خود نوشت: با یک میلیون تومان هم می‌شود کار تولیدی کرد. حتماً می‌پرسید چگونه؟! حق دارید! آموزش نداده ایم! پس از انتصاب وی به عنوان وزیر کار، گمان می‌رفت که آشنایی با واقعیات

**پاییز امسال نرخ مشارکت
اقتصادی در کشور کاهش
۰،۲ درصدی را تجربه کرد
که نشان می‌دهد جمعیت
کشور همچنان از یافتن
شغل مناسب دلسرد
هستند و این شاخص مهم
اقتصادی، روز به روز بدتر
می‌شود**

جامعه، دیدگاه‌های وی را اصلاح کند با این حال، سیزدهم دی ماه و در حاشیه بازدید از نمایشگاه مشاغل مهارت‌محور کم‌سرمایه که در مرکز تربیت مربی سازمان فنی و حرفه‌ای البرز برگزار شد، درباره ایجاد اشتغال گفت: سه سال پیش مطرح کردیم که با یک میلیون تومان هم می‌شود شغل ایجاد کرد و اکنون با وجود گذشت چند سال و گرانی مواد اولیه، معتقدیم هنوز هم می‌توان با یک میلیون تومان شغل ایجاد کرد. البته عملکرد عبدالملکی در کمیته امداد، نشان می‌دهد که ادعای ایجاد مشاغل یک میلیون تومانی، تنها روی کاغذ یا صفحات فضای مجازی کاربرد دارد. وی که پیش از انتصاب به عنوان وزیر کار، معاون اشتغال و خودکفایی کمیته امداد بود، یازدهم خرداد ماه امسال و در تشریح دستاوردهای خود در این نهاد به خبرگزاری فارس گفت: کمیته امداد سال گذشته (۱۳۹۹) بیش از ۱۹۷ هزار فرصت‌شغلی ایجاد کرد. از این تعداد ۱۷۰ هزار مورد اجرای طرح‌های اشتغال و ۲۷ هزار مورد از طریق کارایی بوده است. عبدالملکی با تقدیر از شبکه بانکی در پرداخت تسهیلات اشتغال به مددجویان، اضافه کرد: اعتبارات

اشتغال کمیته امداد در سال گذشته ۵۸۰۰ میلیارد تومان بود که از این میزان ۵۶۸۰ میلیارد تومان محقق شد. نگاهی به این ارقام یعنی ایجاد ۱۷۰ هزار شغل از طریق اجرای طرح‌های اشتغال و اعتبارات اشتغالی ۵۶۸۰ میلیارد تومانی نشان می‌دهد که سرانه اشتغال‌زایی وی در کمیته امداد رقم ۳۳،۴ میلیون تومانی بوده که تفاوت بسیاری با رقم یک میلیون تومانی ادعای دارد.

**ایجاد کار تولیدی با
یک میلیون تومان غیر ممکن است**
«علیرضا حیدری» کارشناس روابط کار در ارتباط با اشتغال‌زایی با مبلغ یک میلیون تومان گفت: در حال حاضر، بسیاری از مشاغل نیازی به آورده اولیه ندارند. برخی، توانایی هایشان را بر بستر اینترنت ارائه می‌دهند؛ نمایش توانایی‌های فردی به این نحو به سرمایه‌گذاری اولیه چندانی نیازی ندارد. در چنین شرایطی، شاید به مبلغ یک میلیون تومان به عنوان آورده اولیه هم نیازی نباشد. برخی از کارها هستند که نمی‌توان به آن پرسب اشتغال چسباند ولی درآمد بالایی دارند. برخی افراد به واسطه تعداد دنبال‌کنندگان خود در شبکه‌های مجازی، کالاها یا خدماتی را در قبال دریافت پول تبلیغ می‌کنند. اشخاصی که به این کارها روی می‌آورند، تابع هیچ زمان و مکانی نیستند. آنها می‌توانند در ۲۴ ساعت شبانه‌روز به فعالیت خود ادامه دهند. با این حال، وی معتقد است هنگامی که در ارتباط با اشتغال تولیدی سخن به میان می‌آید، شرایط تغییر می‌کند. به گفته حیدری، گاه کالادر حوزه خدمات تعریف می‌شود یعنی شخص به وسیله مهارت خود، توانایی هایش را به معرض نمایش می‌گذارد. چنین شخصی می‌تواند

در بازار فعالیت داشته باشد و نیازی به سرمایه‌گذاری ندارد اما اشتغال‌زایی در حوزه تولید کالا متفاوت است. تولید کالا به عوامل تولید وابسته است که شامل کارگاه، ماشین‌آلات و نیروی انسانی می‌شود. تأمین این مولفه‌ها نیازمند سرمایه است و به افراد کارآفرین هزینه تحمیل می‌کند. کمیت کارگاه، نوع ماشین‌آلات و نیروی انسانی نیز باتوجه به نوع و حجم کالای تولیدی تغییر می‌کند و تمامی این مولفه‌ها در سرانه ایجاد یک شغل تأثیرگذار هستند. در این صورت شاید گفته‌وزیر کار که با یک میلیون تومان می‌توان فرصت‌شغلی ایجاد کرد، چندان بی‌اثر نباشد اما باید به این موضوع توجه کرد که چنین شغلی تاجه‌میزانی کارایی و اثر بخشی دارد. حیدری معتقد است عموم جامعه باور دارند که یک کار زمانی به عنوان شغل در نظر گرفته می‌شود که کالایی خاص تولید کند. ایجاد شغلی که در آن یک کالا تولید می‌شود با یک میلیون تومان غیر ممکن است. تولید یک کالا منوط به جمع‌آوری مجموعه‌ای از عوامل مختلف است که نیاز به حجم قابل‌توجهی سرمایه دارد تا آنجا که تولید کالا حتی در مقیاس کوچک و حتی به صورت انفرادی هم نیاز به سرمایه قابل‌توجهی دارد.

اشتغال با پایدار اهمیت دارد
از سوی دیگر، وقتی می‌توان گفت شغلی ایجاد شده فردی در آن مشغول به فعالیت است که بر بستر اقتصاد رسمی باشد و دارای پایداری و امنیت باشد، درآمد آن شغل، هزینه‌های زندگی را پاسخ‌دهد و در لحظه بیم‌دست رفتن درآمد یا خود شغل نبرد اما واقعیت این است که این روزها، اشتغال‌زایی دشوارتر و پیچیده‌تر شده و حتی خواسته‌ها و علایق افراد برای وارد شدن به کارها

نیز پیچیده و سخت شده است. به بیان دیگر بسیاری از افراد به دنبال شغلی با صفت خوب، درآمد مناسب و دارای خصوصیت پیشرفت در آینده هستند. این کارشناس روابط کار تصریح کرد: پایداری اشتغال، نکته مهمی است که باید مورد توجه قرار گیرد. هنگامی که سخن از شغل پایدار به میان می‌آید، شرایطی مدنظر قرار می‌گیرد که درآمد حاصل از آن فرصت‌شغلی بتواند نیازهای فعلی و آینده یک نیروی کار را تأمین کند. منظور از تأمین نیازهای آینده این است که نیروی کار بتواند به واسطه اشتغال خود پس‌انداز داشته باشد تا از پس تأمین نیازهای خود در دوران بازنشستگی برآید.

**برخی تصور می‌کنند که
تمامی مشاغل را می‌توانند
باسرانه یک میلیون تومانی
ایجاد کنند. در شرایطی
که تأمین معیشت ماهانه
خانواده‌ها به چند میلیون
تومان رسیده، اشتغال‌زایی
با مبلغ یک میلیون تومان
یک طنز است**

این کارشناس کار باور دارد اگر یک فرصت‌شغلی پاسخگوی نیازهای کنونی و آتی نیروی کار نباشد، پایدار قلمداد نمی‌شود. مشاغل که در حوزه تولید به سرانه یک میلیون تومانی نیاز دارند،

پایدار نخواهند بود. چنین مشاغلی با توجه به شرایط اقتصادی و اجتماعی جامعه ایجاد می‌شوند و به سرعت هم از بین می‌روند لذا در ایجاد اشتغال باید به مولفه‌های متفاوتی توجه کنیم. به طور مثال باید به این موضوع توجه کنیم که نگاه بلندمدت اقتصاد به شغل چیست و چه مواردی در روابط اقتصادی تعریف خواهد شد؟ حیدری توضیح داد: موضوعی به نام اشتغال پیشران در علم اقتصاد مطرح شده است. این مشاغل در ایران در حوزه صنعت ساختمان و نفت و گاز تعریف می‌شوند. هنگامی که این صنایع رو به جلو حرکت کنند، تمامی بخش‌های دیگر را به حرکت وامی‌دارند. اشتغال‌پسین و پیشین باید پیش از تولید محصولات صنایع نفت و ساختمان ایجاد شوند اما در شرایط موجود این صنایع به دلیل تحریم و کاهش تقاضا در رکود به سر می‌برند.

**اشتغال با بد مبتنی بر اقتصاد
رسمی باشد**

این کارشناس روابط کار ادامه داد: ایجاد شغل تولیدی با مبلغ یک میلیون تومان تنها روی کاغذ میسر است و در دنیای واقعی چنین چیزی میسر نیست. از منظر اقتصادی، دست‌فروشان شاغل به حساب می‌آیند. شاید سرمایه‌مورد نیاز آنها حدود ده‌هزار یک میلیون تومان باشد زیرا تورم آورده مالی خود را در قالب کالا در دست دارند و این افراد از محل تفاوت خرید و فروش کالاهای خود سود به جیب می‌زنند. اگر چه آنها در آمد کسب می‌کنند اما باید این پرسش را مطرح کرد که آیا اشتغال آنها پایدار است؟ حیدری باور دارد که این افراد نمی‌توانند آتیه خود را تأمین کنند. به گفته وی، تنها هنگامی که از مشاغل غیررسمی سخن به میان می‌آید این افراد تحت پوشش قرار می‌گیرند. این کارشناس روابط کار معتقد است: برخی تصور می‌کنند که تمامی مشاغل را می‌توانند با سرانه یک میلیون تومانی ایجاد کنند که بسیار خوشبینانه است چرا که تهیه مبلغ یک میلیون تومان در این روزها حتی بدون کمک‌های دولتی بسیار ساده است اما در شرایطی که تأمین معیشت ماهانه خانواده‌ها به چند میلیون تومان رسیده، اشتغال‌زایی با مبلغ یک میلیون تومان یک طنز است.

امکان بهینه‌سازی فرآیندهای جهش توسعه در آینده امکان‌پذیر نخواهد بود. رفتارشناسی مدیران و تصمیم‌سازان اقتصادی می‌تواند برای این منظور کمک بزرگی باشد. واقعیت این است که ما اگر تحریم‌ها را هم ندانسته باشیم فشیلیزم فکری و رفتاری همچنان وجود خواهند داشت و اگر سهم ملت از چرخش مبادله ملی افزایش یابد، ربطی به نحوه حضور، فعالیت و کارکرد آنان ندارد. برای همین بهینه‌سازی بهره‌مندی، اگر پروتکلی به نام مرتفع‌سازی تحریم‌ها دارد، باید پروتکل پایش و استانداردسازی تعارض منافع را نیز در اختیار داشته باشد. در غیر این صورت آسیب‌های اجتماعی ناشی از این تعارض‌ها به پایداری می‌رسند. رفع تحریم‌ها یک تحول بزرگ محسوب می‌شود اما فرای این تحول بزرگ، تعارض‌ها با ما چه خواهد کرد؟ پروتکل رفع تعارض‌ها یا تبدیل آنها به عناصری با بهره‌مندی عمومی نیازی چه بسیار گتر از رفع تحریم‌ها باشد. این گونه نیست؟

مقابل این ارقام معاون پیشین وزارت بهداشت اعلام می‌کند که ۶۱۲ هزار شهروند در دست در همان مدت به دلیل پرداخت هزینه‌های درمان به زیر خط فقر پرتاب شده‌اند. این داده‌ها معرف وضعیت دو گروه مذکور در فضای سلامت محسوب می‌شوند. شهروندان درگیر و دار گرفتاری‌های سلامت و به خصوص مشکلات دارو جان می‌دهند اما از سوی دیگر مدیران دولتی – خصوصی در تعارض منافع به ارقام بزرگتر سود اندیشه می‌کنند. به ابتدای بحث برگردیم. اگر تحریم‌ها نبودند این تعارض منافع چه وضعیتی را نشان می‌داد یا اگر همین فردا تحریم‌ها برون می‌شد و با وجود چنین تعارض منافعی به تغییر مکانیزم رشد در ایران دل بست؟ قطعاً باید در برداشته‌های اقتصادی سیاسی از شرایط موجود توسعه، عناصر دیگری را هم دخیل کرد تا جغرافیای بهتری از تحلیل‌ها شکل بگیرد. بدون داشتن یک جغرافیای کامل

مدیران دولتی که گروهی از آنان مدیران بخش خصوصی نیز محسوب می‌شوند، قرار گرفته‌اند. یعنی افرادی که بخشی از روز را در حوزه روشمندی عمومی برای دارو تصمیم‌سازی می‌کنند و در بخش دیگری از روز به عنوان فعالان اقتصادی همان تصمیم‌ها را اجرا می‌کنند. در واقع در نیمه‌ای از زندگی نشسته‌اند و برای نیمه‌ای دیگر از زندگی تصمیم می‌گیرند. صبح می‌سازند تا غروب آن را با سودگی و رفاه بیشتر مصرف کنند. این تراز، «عیب ساختاری» توسعه در ایران را نمایندگی می‌کند. گروهی از مدیران سامانه داروسازی کشور به نوعی تصمیم می‌گیرند تا وقتی در مقام شهروندان اقتصادی قرار گرفته‌اند سود مولد آنان تضمین شده باشد.

در تفریح بودجه ۱۳۹۹ آمده است: «بررسی واردات ۳۱ قلم دارو حاکی از اختصاص ۲۳۵ میلیون و ۲۱۶ هزار و ۶۸۶ یورو مازاد بر قیمت واقعی داروها به شرکت وارد کننده است». در

کار خود بهینه‌تر ادامه دهد تا حدی که ملت در نسبت با خلق سودهای فراقتی – منفعتی در تراز مناسب‌تری قرار بگیرد؟ ساده‌سازی این پرسش چنین می‌شود: اگر تحریم‌ها وجود نداشتند، آیا سطح «تعارض منافع» در بدنه روشمندی عمومی کشور کاهش می‌یافت تا در مقابل رفاه عمومی وضعیت بهتری یابد؟ فرض همین امروز انتهای جریان تحریم‌ها نباشد، از فردا تعارض منافع چه بر سر مناسبات اقتصادی کشور می‌آورد؟

مساله تعارض منافع از چالش‌های اصلی اقتصاد کشور است که تقریباً همه از آن سخن می‌گویند و به آن می‌تازند اما همچنان وجود دارد و چه‌سپاه روز گره کورتری را به نمایش می‌گذارد. بهترین مثال برای این پدیده نیز بازار دارو در ایران است. در یک نمای لانگ‌شات، جعبه دارو در کشور این گونه دیده می‌شود که در یک سوی آن مردم به عنوان واقعیتهی محروم ایستاده‌اند و در سوی دیگر

تعارض منافع و یک فاجعه...!

شدن یکار گانیزم عملیاتی در اقتصاد به یک تماشاچی منفعل که سعی می‌کند با رفتارهای نامریی خود را در دایره سود تولید شده جهانی سهیم کند، اما قطعاً این واقعیت، همه ماهیت نمودار کز اقتصاد ایرانی را نشان نمی‌دهد. به نقش تحریم‌ها را در تاول‌های اقتصادی کشور با وضوح بهتری نشان دهد. این پرسش‌ها پاسخ‌های آن قطعاً مهمترین سند برای رشد در فردای احتمالی پایان تحریم‌ها خواهد بود. به عنوان مثال اگر تحریم‌ها وجود نداشتند، آیا اقتصاد ایرانی می‌توانست با «تعارض منافع کارآمد» به

علی دهقان / روزنامه نگار

چند سالی می‌شود که تحلیل‌های اقتصاد سیاسی برای آسیب‌شناسی جغرافیای اقتصادی کشور به سناریوی تحریم‌ها تکیه داده‌اند، به نحوی که در هر برداشتی از شکست‌ها، ناکامی‌ها و کم‌آمدن‌ها، پدیده‌های ناهنجار بر شمی از عکس‌العمل تحریم‌ها معرفی می‌شوند. بی‌شک نمی‌توان تحریم‌ها را نادیده انگاشت قطع‌گفتمان اقتصادی از فرآیند دادوستدهای مولد جهانی، یعنی تبدیل